SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 8 | AUGUST 1952 | 101. årg.

Fra ungdomsstævnet i Aarhus.

SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR

JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 8 AUGUST 1952 101. årg.

SKANDINAVIENS STJERNE udkommer den 1. hver måned, og abonnementsprisen (incl. porto) er 8,50 kr. i Danmark og 1,75 $ i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 33338 til
Den danske missions hovedkontor, Priorvej 12, København F.

Edward H. Sørensen,
missionspræsident,
ansvarshavende red.

Mary Kaiser,
redaktør.

INDHOLDSFORTEGNELSE:

Fra missionens præsidentskab ... 199
Faste og fastedagen. Af præsident Milton R. Hunter. ... 200
Åndeverdenen. Af Parley P. Pratt. ... 204
Ny missionspræsident ... 206
Mormonen ... 207
Tak ... 210
G. U. F.-stævnet i Aarhus ... 210
Efterårskonferencerne 1952 ... 214
Kredslærernes budskab ... 214
Kvindelig hjælpeforening ... 215
Søndagsskolen ... 217
Primary ... 218
Ungdomsforeningen ... 220
Genealogisk forening ... 221
Fra missionsmarken ... 222

KLOSTERTRYKKERIET A/S

Fra missionens præsidentskab.

Evangeliet er enkelt. Det er slet ikke forvirrende, og der er ikke noget gådefuldt ved det. Det er en enkelt livsplan, den bedste livsplan, og angår hvert øjeblik af vort liv. Det er en arbejdsplan, den bedste arbejdsplan. Vi har vor frie vilje med hensyn til den. Ingen vil tvinge os til at påtage os den eller følge den. Vi kan anerkende den hele eller den halve, eller vi kan helt forkaste den og blot fjase hele vor tid bort. Vi kan påtage os den eller vi kan lade den ligge efter vort eget valg. Det er os selv, som må tage beslutningen og holde fast ved resultaterne. Men når vi kommer til slutningen af vort liv her på jorden, skuffede, sorgfulde og angrende, og har undladt at leve op til det mål, som Gud forlanger af os, har vi kun os selv at dadle for det. Vi vil selv være ansvarlige for det. For vi har fået den plan, som vi skulle følge her på jorden.

Hvis vi anerkender og efterlever kravene fra denne evangelieplan, eller denne livsmåde, må vi opgive nogle verdslige ting, men den tilfredsstillelse, som kommer af at leve et bedre liv, vil give rigelig erstatning for disse ofre. Vi vil blive lykkelige og tilfredse hele livet, skønt vi måske vil møde mange prøver på vejen, men til sidst vil vi modtage evigt liv. For evangeliet er simpelthen den bedst mulige livsplan til at sikre den største lykke.

Hele planen er grundlagt på Jesus og hvad Han gjorde for os. Det er Hans plan. Han er vor Forløser og giver os nogle bestemte forjættelser. Han giver os ganske gratis et opstandent legeme. Vi læser i Johs. 11:25: „Jeg er opstandelsen og livet; den, som tror på mig, skal leve, om han end dør."

Planen fordrer vort samarbejde. Jesus siger, „at alle, som efterlever Hans love, skal få det mange fold igen i denne tid og i den kommende verden et evigt liv." (Luk. 18:18-30).

Evangeliets plan forlanger af os, at vi villigt skal adlyde de love, der sikrer os lykke, den eneste ting, vi ønsker. I virkeligheden giver vi slet ikke noget, vi modtager alt. Vi kan aldrig tilbagebetale Jesus, hvad Han har gjort for os.

Evangeliet er en livsplan. Den sørger for os hver dag i vort liv og sikrer os fred, lykke og evigt liv.

Missionspræsidentskabet.

FASTE OG FASTEDAGEN

Af præsident Milton R. Hunter.
Medlem af De Halvfjers' Råd.

Som en del af gengivelsen af Jesu Kristi evangelium, som kom til jorden gennem profeten Joseph Smith, kom Herrens ord til de sidste dages hellige som følger: „Og jeg giver jer den befaling, at I skal vedblive i bøn og faste fra denne stund af". (Lære og Pagter 88:76). Ethvert medlem af Jesu Kristi Kirke indgik, når han blev døbt, en pagt med den Evige Fader om at tjene ham og holde alle hans befalinger; enhver af os har derfor den pagt med Gud Faderen og hans Enbårne Søn, at vi skal overholde loven om faste og bøn. Denne pagt må holdes, hvis vi skal bevise, at vi er trofaste i alle de ting, som Herren vor Gud befaler os.

Den Evige Fader gav i sin visdom til sine børn her på jorden befalingerne om at faste og bede, at rense deres hjerter, og at drage nær til ham i retfærdighed. Loven om faste er sandsynligvis lige så gammel som den menneskelige familie; og den er blevet fulgt af den Højestes hellige gennem de forskellige uddelinger. Ja, formaningen til de sandhedssøgende i fordums dage var følgende:

> Ja, kom til ham (Kristus) og giv ham jeres hele sjæl som et offer til ham og vedbliv i faste og bøn og hold ud til enden; og så sandt, som Herren lever, skal I blive frelst. (Omni 1:26).

I fordums tider gav profeterne gentagne gange Kirkens medlemmer den befaling, at de skulle overholde loven om faste og bøn. For eksempel blev følgende, i Almas dage, meddelt i Mormons Bog:

> Men det blev befalet Guds børn, at de ofte skulle komme sammen og forene sig i faste og bøn for deres vel, der ikke kendte Gud. (Alma 6:6).

En omhyggelig undersøgelse af de hellige skrifter åbenbarer den kendsgerning, at de fordums profeter hævdede, at for at opnå en fuldendt faste, måtte den altid være ledsaget af inderlig bøn, eller, som den nephitiske historieskriver siger — ved „kraftig bøn". (3. Nephi 27:1).

Nogle mennesker er tilbøjelige til at betvivle Herrens visdom, når han befaler sine børn at faste og bede, og de anstiller undersøgelser angående de fordele, der opnås derved. Gud har imidlertid ikke ladet sine børn være uden svar på en sådan undersøgelse. For eksempel peger Paulus, hedningernes apostel, i sit brev til Korinthierne på et vigtigt og bemærkelsesværdigt resultat. Han siger: „.....for at I kunne have ro til bønnen, og for så atter at være sammen, for at Satan ikke skal friste, fordi I ikke formå at være afholdende." (1. Kor. 7:5). Selv hvis dette var den eneste grund til faste og bøn, ville den være retfærdiggjort; vi vil imidlertid omtale flere andre grunde.

Kort efter, at Jesu Kristi Kirke var genoprettet på jorden i de sidste dage, gav Herren de hellige en befaling angående den rette

overholdelse af sabbaten. I tilknytning til andre vigtige instruktioner sagde han:

> Og for at du kan holde dig fuldstændig uplettet af verden, skal du gå til bedehuset og ofre dine sakramenter på min hellige dag. Thi sandelig dette er en dag, der er bestemt for dig til at hvile fra dit arbejde og tilegne den Allerhøjeste din andagt, ...sandelig, dette er faste og bøn, eller med andre ord glæde og bøn. (Lære og Pagter 59: 9—14).

I en anden åbenbaring til Kirkens medlemmer kort tid derefter gav Herren en erklæring, som med stor vægt knytter sig til det foregående citat. Han fortalte dem, at mange af dem, som havde modtaget præstedømmet „.....vandrer i mørke ved højlys dag. Og af den grund befalede jeg jer at sammenkalde jeres højtidelige forsamling, så jeres faste og bedrøvelse måtte komme op for den Herre Zebaoths øren." (Lære og Pagter 95: 6—7). Det er således øjensynligt, at Kirkens medlemmer i ny åbenbaring såvel som i Pauli lærdomme har modtaget befaling til at faste og bede i den særlige hensigt at holde sig uplettet fra verdens synder og fra den ondes fristelser, og også for, at vi kan vandre i lyset, ikke blot midt om dagen, men ved alle lejligheder.

Hvad hver enkelt angår, er det sandsynligt, at den største værdi, der modtages gennem fasten, er den åndelige. Gennem hjertets renhed, faste og „kraftig bøn" bliver det fysiske legeme bragt til underkastelse, og den åndelige del af mennesket bliver den fremherskende. På denne måde bliver hans åndelige kræfter bragt i kontakt med Guds ånd, og han bliver i stand til at opnå et mere fuldstændigt samvær med den Evige Fader og hans Enbårne Søn. Således bliver mennesket i stand til at få større åndelig kraft og styrke fra den usete verden og indpode i sit liv mere af det, som er guddommeligt og evigt.

Med henblik på den åndelige nytte, der kan opnås ved lydighed mod loven om faste og bøn, udtalte præsident Joseph F. Smith følgende ranimende kommentar:

> Herren har indstiftet denne lov; den er enkel og fuldkommen, baseret på fornuft og intelligens, og ..... den vil resultere i noget godt for dem, som overholder loven. Den vil ..... gøre legemet ånden underdanig, og således skabe samfund med den Helligånd og sikre en åndelig styrke og kraft, som nationens folk i så høj grad behøver. Da faste altid skulle ledsages af bøn, ville denne lov bringe folket nærmere til Gud, og bortlede deres sind, een gang om måneden i hvert fald, fra den sindssyge jagen efter verdslige sager, og bringe dem i øjeblikkelig kontakt med praktisk, ren og ubesudlet religion — at besøge de faderløse og enken, og holde sig uplettet af verdens synder. For religion er ikke blot at tro på befalingerne, det er at overholde dem. (Gospel Doctrine s. 298—299).

Kirkens medlemmer bør gøres bekendt med den kendsgerning, at faste og bøn ledsager helbredelsen af de syge, de lamme og de blinde, uddrivelsen af djævle, opvækkelse af de døde og opnåelsen af nær

kontakt og samfund med Gud. Med andre ord, præstedømmets magt bliver stærkere udtrykt, når trofaste hellige faster og beder.

Et udmærket eksempel på den større åndelige magt, der opnås gennem faste og bøn, findes i Det ny Testamente. Ved en vis lejlighed forsøgte Jesu apostle at uddrive en ond ånd fra et sygt barn, men deres anstrengelser var forgæves. Da de spurgte Herren, hvad de havde gjort forkert, bebrejdede han dem deres mangel på tro, og så fremkom han med følgende vigtige kommentar: „Men denne slags farer ikke ud uden ved bøn og faste." (Matt. 17:21).

En omhyggelig betragtning af de gunstige resultater, opnået gennem faste og bøn, som vi har beretning om, viser, hvorledes Manden fra Galilæa befalede de sidste dages hellige at overholde denne lov, nårsomhelst de ønsker en særlig velsignelse fra vor Himmelske Fader.

Hvis nogen håber at opnå den største gavn af faste og bøn, er det nødvendigt, at han gør alt, hvad der står i hans magt for at rense sit hjerte og komme i harmoni med den usete verden. Ifølge Joseph F. Smith skal han

> .....afstå fra al legemlig nydelse og tilfredsstillelse..... (Ja, i virkeligheden) ..... kan det let ses af Skriften og særlig fra Jesu ord, at det er mere vigtigt at opnå den sande kærlighedens ånd til Gud og mennesker, „renhed i hjertet og den enkleste hensigt", end det er at bringe lovens kolde ord omkring. (Gospel Doctrine, side 306).

I tilknytning til de utallige åndelige velsignelser, der modtages gennem overholdelse af fasteloven, modtager de sidste dages hellige, som viser lydighed, også fysiske velsignelser. Faste giver deres legemer hvile fra overdreven spisning, som størstedelen af os sædvanligvis forfalder til. Præsident Smith gjorde følgende bemærkning angående faste: „.....den vil henlede opmærksomheden på den synd at spise for meget." (Gospel Doctrine, side 298).

Herren ikke alene befalede de hellige at faste og bede, men han oprettede også i sin Kirke en fastedag, som skulle overholdes en gang hver måned. Kirkens sædvane i vore dage er at holde den første søndag i hver måned som fastedag.

På denne hellige dag er det, ifølge præsident Joseph F. Smith:

> .....loven for de sidste dages hellige, som det forstås af Kirkens autoriteter, at mad og drikke ikke skal nydes i fireogtyve timer, „fra aften til aften". (Gospel Doctrine, side 306).

Den lov at afstå fra både føde og vand på fastedagen, er fuldstændig i overensstemmelse med den lov, der blev givet til det gamle Israel. For eksempel gik Moses, før han modtog de ti bud, op på bjerget, hvor han fastede og bad til Herren i fyrretyve dage. Den gode Bog beretter, at „.....han åd ikke brød og drak ikke vand" (2. Mosebog 34:28; se også 5. Mosebog 9:9). En beretning, som er kendt af os alle, er den, hvori profeten Esther kaldte folket til at faste og bede, for at Gud kunne bevare dem fra undergang, idet han

sagde til dem: „.....Faster for mig, og I skulle ikke æde, ej heller drikke i tre dage, nat og dag." (Esther 4:16).

Det er en af de vigtigste love i evangeliet, som det er gengivet af Herren i de sidste dage, at Kirkens medlemmer skal sørge for de fattige blandt dem. Følgende uddrag af Lære og Pagter er typisk for flere af de åbenbaringer, hvor Herren bekendtgjorde sin vilje angående dette emne:

> Og se, da skal du komme de fattige i hu og indvie en del af din formue til deres underhold..... Og hvad I således skænker de fattige af jeres midler, det gør I mod mig..... (Lære og Pagter 42:30—31).
>
> Om nogen derfor tager af den overflod, som jeg har beredt, og ikke giver sin del deraf til de fattige og trængende efter evangeliets lov, skal han opløfte sine øjne i helvede i pine sammen med de ugudelige. (Lære og Pagter 104:18).

Og ved en anden lejlighed sagde Herren:

> Ve jer, I rige, som ikke vil give de fattige af jeres ejendele; thi jeres rigdomme vil fordærve jeres sjæle, og på hjemsøgelsens, dommens og vredens dag vil jeres klage være: Høsten er forbi, sommeren er endt, og min sjæl er ikke frelst. (Lære og Pagter 56:16).

For at skaffe hjælp til de fattige, er en meget betydningsfuld og vigtig del af fastedagens lov fasteofferet. Det er Herrens vilje og Kirkens lære, at Kirkens medlemmer afstår fra to på hinanden følgende måltider på fastedagen (om morgenen og om middagen), og at de giver det beløb, som disse to måltider ville koste, til Kirken som fasteoffer. Disse penge bliver brugt til at drage omsorg for de af Kirkens medlemmer over hele verden, som trænger hårdt til hjælp.

Hvis fasteoffer-loven blev trofast overholdt, ville en umådelig stor sum penge blive modtaget af Kirken hvert år uden ekstra udgift for dens medlemmer. Da de hellige ville have afstået fra to måltider hver fastedag, ville udgifterne til disse to måltider have været sparet; og det tilsvarende beløb ville gives til Kirken, og derved bidrage til at skaffe tilstrækkelige penge til at drage omsorg for alle Guds fattige hellige over hele verden. Dette er et smukt og storslået princip angående de helliges timelige frelse.

På basis af de beløb, der er betalt i fasteoffer til Kirken i løbet af de sidste par år, tilstår de sidste dages hellige gennem deres handlinger, at de får deres måltider for omkring 30 øre for hver person. Ville nogen af os, som påstår, at vi er den Højestes hellige, føle os stolte ved at bringe 60 øre til vor nødlidende næste og sige til ham: „Tag disse penge og køb dig to gode måltider mad!" Svaret er: „Nej, vi ville ikke være stolte. Vi ville skamme os."

Intet under, at Herren gennem sin hellige profet erklærede: „Mon et menneske tør bedrage Gud? Thi I bedrage mig, og dog sige I: Hvormed have vi bedraget dig? Med tienden og afgiften!" (Mal. 3:8; 3. Nephi 24:8). Det er ganske øjensynligt, at som en Kirke er vi ikke ærlige overfor vor Fader i himlen med hensyn til at betale fasteoffer.

Der er i dag over en million mennesker, som er medlemmer af Jesu

Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Hvis de alle ville være ærlige i at overholde fasteoffer-loven, og hvis de to måltider, som de afstår fra at spise hver måned, blev regnet til kr. 1.75 pr. måltid, ville Kirken modtage over 40 millioner kroner hvert år. Hvis de hellige ville anslå, at hvert måltid var kr. 3.50 værd, ville Kirken modtage over 80 millioner kroner om året. Forestil Dem den usigelige mængde godt, der kunne udføres, hvis alle Kirkens medlemmer ville leve i overensstemmelse med fastedags-befalingen fra Gud ved at faste og betale et ærligt fasteoffer. Disse bidrag ville ikke alene kunne drage omsorg for alle de trængende i Kirken, men under normale omstændigheder ville der blive et stort beløb tilovers, som kunne bruges til andre formål, der ville være ønskelige til at opbygge Guds rige.

Kirkens autoriteter gør ikke noget forsøg på at fortælle hvert enkelt medlem, hvor meget hans eller hendes måltid er værd, og hvor meget fasteoffer han eller hun bør betale. Denne afgørelse er overladt til hver enkelt person. Det vigtigste for hver sidste dages hellig er imidlertid at være sikker på, at han er ærlig overfor Herren ved at give i hvert fald udgifterne til to gennemsnits-måltider, som han ville have spist.

Hvis alle de hellige over hele verden fra dette øjeblik af ville være trofaste med at holde Guds befalinger om at faste, at bede, at betale et ærligt fasteoffer, at holde vore hjerter rene og ubesmittede, og at vandre på sandhedens og retfærdighedens stier i alle henseender, vil vor Fader i himlen udgyde utallige velsignelser over os. Vi ville så vise os værdige til de talløse velsignelser, som vi modtager fra dag til dag fra vor alvise Velgører, og vi ville blive modtaget af Menneskesønnen som den Højestes sande hellige.

Som svar på et spørgsmål, der er kommet fra missionsmarken med hensyn til evangeliets forkyndelse i åndeverdenen, bringer vi hermed en artikel fra „Bikuben" den 20. marts 1935, nemlig uddrag af en tale „Åndeverdenen" af Parley P. Pratt.

Åndeverdenen.

Af *Parley P. Pratt.*

Menneskets ånd består af en organisation af åndelige elementer i lighed med det kødelige tabernakel. Den besidder alle organer og dele, svarende til det ydre legeme.

Åndens tilstedeværelse i legemet levendegør og viser sig ved frivillige bevægelser, som forudsætter en fri vilje, der kun besiddes af individuelle væsener.

Når ånden forlader legemet, siges det at være dødt — den livgivende del er borte, er vandret til åndernes verden.

Åndeverdenen er ikke himmelen, hvor Faderen, Sønnen og andre

hellige væsener bor, men en mellemliggende tilværelse, en prøvestand, et sted til forberedelse og fremskridt, hvor ånderne lutres og forbedres, og hvor de, hvis de er værdige, kan modtage kundskab om evangeliet. Det er et sted, hvor evangeliet forkyndes, hvor tro, omvendelse, håb og kærlighed bliver udøvet, et sted, hvor ånderne oppebier legemets opstandelse, medens det for de ugudelige er et straffested, en skærsild eller et helvede, hvor ånderne straffes, indtil forløsningens time kommer.

Dens beliggenhed er her på denne planet, hvorpå vi lever; med andre ord, jorden og andre lignende planeter har deres indvendige eller åndelige sfære såvel som deres udvendige eller legemlige sfære. Den ene er befolket af kødelige tabernakler, den anden af ånder. Et slør er draget mellem disse sfærer, hvorved alt i den åndelige sfære usynliggøres for dem i den legemlige.

For at kunne skue ind i den åndelige verden må et menneske levendegøres ved ånden; sløret må løftes, eller de legemlige sanser må forvandles, så at de bliver afpassede til den åndelige sfære. Denne tilstand kaldes syn, henrykkelse, „clair-voyance", osv. Elementerne i åndeverdenen er lige så virkelige og håndgribelige for åndelige organer, som legemlige genstande er for legemlige organer.

I åndernes verden findes alle klasser og grader af fornuftsvæsener. For eksempel Jesus Kristus og røveren på korset gik begge til det sted. Men den ene var der med al den intelligens, lykke, barmhjertighed og kærlighed, som betegnede en lærer, et sendebud, beskikket til at bringe glædelige tidender til de sagtmodige, til at helbrede dem, som har et sønderknust hjerte, til at husvale dem, som sørger, til at forkynde frihed for de fangne og losladelse for de bundne; eller med andre ord, til at forkynde evangeliet til ånderne, som var i forvaring, så at de måtte dømmes som mennesker i kødet, men leve for Gud i ånden. Den anden derimod var der som en tyv og røver, der havde udånded på korset for en forbrydelse, og som var skyldig, uvidende, uforberedt til opstandelse og havde nødig at modtage syndsforladelse og blive belært om frelsningens plan. Den første bød farvel til åndernes verden på den tredie dag og vendte tilbage til sit kødelige tabernakel, med hvilket han opsteg til himmelen, medens den anden uden tvivl drager fordel af det, han har hørt, og går fremad i tro og håb, ventende på opstandelsen.

I åndeverdenen findes apostle, profeter, ældster og medlemmer af de helliges Kirke, som holder præstedømmets nøgler og myndighed til at lære, opmuntre og trøste deres medånder og forkynder dem Jesu Kristi evangelium.

Der findes også katoliker og protestanter af enhver sekt, som alle må blive belært og komme til erkendelse om det sande og uforanderlige evangelium i dets fylde og renhed, for at de kan dømmes, som om de havde haft denne lejlighed i livet. Der findes også jøder, muhamedanere og vantro, som ikke troede på Kristus, medens de

var i kødet. Alle disse må lære og komme til kundskab om den korsfæstede og opstandne forløser og høre evangeliets glade budskab. Der findes også alle grader af hedninge-ånder — fra den ædle og ophøjede filosof, poet, patriot eller statsmand fra Grækenland eller Rom, såsom Sokrates, Plato, osv., ned til den mest uciviliserede, vilde kriger.

Alle disse må belæres og oplyses, må bøje knæ for den evige konge; thi befalingen er udgået, at hvert knæ skal bøje sig for ham og hver tunge bekende hans magt.

Hvilket felt for arbejde og kærlighed åbnes her ikke for apostlene og ældsterne af de helliges Kirke! De vil nu bedre kunne forstå udstrækningen af deres guddommelige mission og meningen med det store bud: „Prædiker evangelium for al skabningen". I dette store arbejde er præstedømmet for det meste beskæftiget under opholdet i åndeverdenen, medens de venter på legemets opstandelse, og samtidig bliver de selv opbyggede, forbedrede og modnede i den guddommelige teologis videnskab.

Længden af opholdet i åndeverdenen og de privilegier og grader af nydelse eller straf, som tildeles, beror på den forberedelse, der er gjort i livet.

Ny missionspræsident.

Fra Det Første Præsidentskab er der kommet meddelelse om, at Junius M. Sorensen, Salt Lake City, er kaldet til at præsidere over den danske mission.

Præsident Sorensen bliver ledsaget af sin hustru, Mary G. Sorensen, og deres 13-årige søn, David. Præsident og søster Sorensen afrejser fra New York med s. s. „Stockholm" den 29. juli og ankommer til København den 6. august.

Vi byder den nye missionspræsident og hans familie hjertelig velkommen til Danmark.

Fra den norske mission har vi modtaget et antal

Vejen til fuldkommenhed.

Af præsident *Joseph Fielding Smith.*

Bogen, der er oversat til norsk efter „The way to perfection", vil afhjælpe et stort savn i den danske mission, idet den aldrig har været udgivet i sin helhed på dansk, men kun har været anvendt i lektiehefter og oversat i brudstykker. Bogen er smukt indbundet i rødt lærredsbind, og prisen er kr. 10,75. Bogen kan bestilles på missionskontoret, Priorvej 12, København F., og betalingen bedes venligst indsendt på postgiro nr. 333.38 samtidig med bestillingen.

MORMONEN

Af Marcus Bach.

„Jo," samtykkede han, „hvis du fortolker det på den rette måde. Min protestantisme plejede at være meget svævende angående, hvad der sker efter døden. Mormonernes lære er klar. Menneskets sjæl fortsætter med at udvikle sig og gå fremad. Hvis det er sandt, er det lige så sandt, at Gud selv også går fremad."

„Så er Gud altid et skridt foran?"

„Du kan godt udlægge det på den måde," svarede Ted alvorligt. „Og hvorfor ikke? Når drengen nogensinde op til sine forældre? Når den ene dag nogensinde op til den næste? Alting er fremadskridende, og det er det samme med Gud og mennesket."

„Og det," påstod jeg, „er, hvad jeg forstår ved en intellektuel hindring."

„Nå, godt," forsikrede Ted, „enhver, som virkelig soger, vil til slut ende i Mormonkirken." Hvortil han tilfojede med overbevisning: „Særlig du."

Jeg kaldte dette hans mormonske modnings-proces. Jeg havde lagt mærke til den hos mange medlemmer af denne tro. Idet de instinktivt bygger tilliden til sig selv op, blodgør de modstanden hos deres vordende medlemmer. Måske var dette ikke bevidst eller planlagt; det så meget ud som den naturlige følge af deres missionær-iver. Ligesom den påtrængende enke, der i lignelsen nedbrod dommerens modstand, således greb Ted enhver lejlighed til at nedbryde min. Han var kommet til enighed med sig selv, og nu havde han sin overbevisning at leve efter. Det var derfor en sag om religios patriotisme for ham at bringe mig ind i sammenslutningen af dem, der troede på denne amerikanske tro.

Derfor talte han med uomtvistelig tillid om de principper, som mormonerne tror på og som protestanterne nægter at anerkende. Læren om celestialt ægteskab var en af de ting, som vedkom sagen. For mig var denne læresætning en ren spekulativ teori om slægtskabet mellem konnene i det kommende liv. For Ted var den et moralsk begreb, resultatet af guddommelig åbenbaring. Ægteskab, påstod han, var blevet stadfæstet af Jesus; celestialt ægteskab af Joseph Smith.

„Hvis og når jeg bliver gift," betroede han mig, „onsker jeg, det skal være en tempel-vielse. De løfter, min hustru og jeg aflægger, vil forene os for tid og evighed."

„Hvorfra ved du det?"

„Fordi det er blevet åbenbaret."

„Men lad os antage, at du blev skilt og gift igen —"

„Skilt efter tempel-vielse? Det vil slet ikke kunne komme på tale."

„Godt, men hvad med de mænd, der havde mere end een hustru? Mænd som Brigham Young, der havde —"

„Nitten."

„Hvad med ham?"

„Han vil leve sammen med dem under de samme omstændigheder, som han gjorde her."

„Og hvis en mands hustru dor og han gifter sig igen, vil han så have to hustruer i den næste verden?"

„Livet går videre," svarede Ted med en stemme, som gjorde det klart, at Gud ville vide, hvorledes han skulle drage omsorg for alle sådanne muligheder. „Forbindelser, som er indgået i denne verden, vil ganske naturligt fortsætte i den kommende verden. Døden er i virkeligheden kun en anden fødsel. Vi lever allerede i evigheden nu, akkurat som vi levede i evigheden, før vi blev sat på denne jord. Tag det tilfælde, at en mand begår selvmord. Han tror, han vil undslippe fra visse vilkår eller tilstande, men det gør han ikke. Han vil finde, at han har de samme problemer og tanker i det næste liv, som han havde her. Kun hans opfattelse af værdierne vil være anderledes og han må revidere sin tankegang."

Der var aldrig nogen brist i Teds forsvarslinie. Aldrig krigsførende, men ganske vist hårdnakket, holdt han stillingen, som blev understøttet af de uovervindelige kræfter, som havde vist sig at være så afgørende ved oprettelsen af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Hverken mine fornuftslutninger eller mine påskud kunne fordrive ham fra de læresætninger, som for mig var ladet med tusinder „hvis".

Der var mormonernes ubegribelige tro på dåb for de døde. Her var et fuldt udarbejdet og indviklet system, hvorved tempelarbejdere blev døbt som stedfortrædere for folk, som var døde uden mormonernes tro. Denne ceremoni blev udført i pragtfulde templer, milliondollars templer i Utah i Salt Lake City, Logan, St. George og Manti; i Arizona i Mesa; i Idaho i Idaho Falls; på Hawaii i Laie og i Canada i Cardston, Alberta.

„Dåb for de døde," mumlede jeg. „Tror du, det ville gøre min bedstemoder noget godt at blive døbt ved stedfortræder?"

„Naturligvis gør jeg det."

„Hvordan?"

„Fordi Kirkens krav ville blive opfyldt, et guddommeligt krav, indstiftet ved åbenbaring."

„Jeg kan ikke forestille mig Gud gå ind for den slags bogføring."

„Det er," svarede han med eftertryk, „fordi du ikke tror, at du virkelig vil møde dine kære i livet herefter. Du siger måske nok, at du tror det, men jeg ved, hvad jeg følte om disse ting, da jeg endnu var protestant. Du tror, at en optegnelse om vort liv opbevares et eller andet sted, ikke?"

„Jeg tænker, det altsammen er låset inde hos os selv, i vor underbevidsthed eller i vor sjæl eller i nervecellerne i vor hjerne eller et andet lignende sted. Hvad Bibelen end siger om en livets bog, er det altsammen symbolsk."

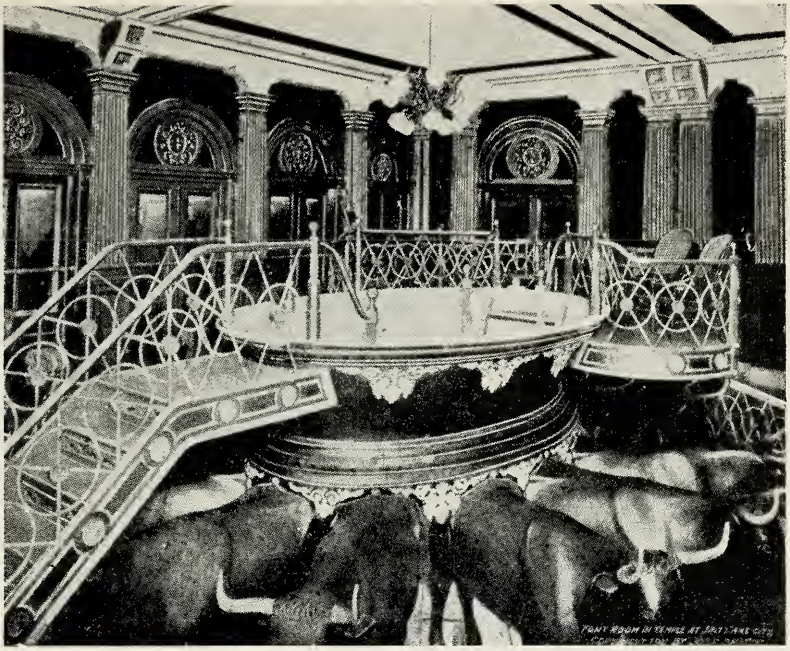

Døbefonten i Salt Lake Templet.

„Det tror jeg ikke," erklærede Ted. „Det var også en af mine protestant-fejl. Jeg nærede betænkeligheder ved at tage Bibelen bogstaveligt. Jeg troede, at „Guds hænder", „Guds øje", „Gud, som går forbi" kun var talemåder. Det er det ikke. De er sande. Blev mennesket ikke skabt i Guds billede?"

„Men betyder det ikke blot et åndeligt billede?" spurgte jeg.

„Nej," svarede Ted fortroligt, „det betyder også en fysisk lighed. Bibelen blev ikke skrevet for at forvirre folk. Den betyder bogstaveligt det, som den siger. Naturligvis er der en åndelig mening i alting, hvis det er det, du mener med *symbolsk*. Men vi er legemlige, og vi må udføre fysiske handlinger. Det er det, det betyder med dåb for de døde. En tempelarbejder går ned i vandet i dåbsbassinet, og ved denne handling bliver han stedfortræder for den person, for hvem dåben udføres. Når han gør dette, har den person et eller andet sted i livet herefter det privilegium at modtage eller afslå dåben. Hvis han modtager den, bliver han draget ind i den genoprettede kirkes kreds. Hvis han afslår den, står han udenfor den udvalgte gruppe og får ikke del i den virkelige herlighed."

„Hvor langt," spurgte jeg, „har Kirken i sinde at gå med denne ceremoni? Venter den at døbe nogen for hver eneste af de første amerikanere og de første protestanter og endda længere tilbage end det?"

„Så langt tilbage som Adam!" udbrod Ted. „Det er en del af det store mormon-værk. Jeg har i sinde at få udført dåb for mine forfædre, så langt tilbage som jeg kan. Det gør enhver aktiv mormon. Kirken har det mest fuldkomne og virkningsfulde genealogiske system i verden. Den har i sit arkiv næsten 10 millioner navne allerede. Missionærerne arbejder på denne genealogi allevegne, hvor de kommer hen. Alle hjælper med. Enhver skulle hjælpe med til at samle alle, som nogensinde har levet, sammen i een familie, og ligeledes alle, som endnu skal fødes — for antallet på dem, der skal fødes, er forudbestemt. Deres sjæle eksisterer allerede i Guds rige. Er det ikke en vidunderlig tanke? Vi kommer fra Gud, og vi vender tilbage til Gud for at blive ligesom Han. Jeg forventer en dag at kunne sidde sammen med dem, som jeg har kendt i forudtilværelsen og i denne tilværelse. Jeg venter at tale med Joseph Smith og Brigham Young og alle de andre profeter. Og jeg venter sikkert at tale med Gud."

Hvad kunne jeg sige til en sådan overbevisning? Hvem kunne bryde gennem en sådan ubøjelig tro?

„Og husk," formanede Ted, „dåb for de døde er bibelsk. Paulus omtaler den i 1. Kor. 15:29: „Hvad ville ellers de udrette, som lader sig døbe for de døde, hvis de døde ikke oprejses? Hvorfor bliver de da døbt for de døde?" Hvis et menneske skal tro på evangeliet, hvorfor så ikke tro på det altsammen?" (Fortsættes).

TAK!

Til alle missionærer, søskende og venner, som glædede os på vor sølvbryllupsdag den 29. juni og gjorde dagen til et uforglemmeligt minde for os, vil vi gerne sige en hjertelig tak. Tak for hvert kærligt håndtryk, tak for breve og telegrammer, og tak for de smukke blomster og gaver.

Minnie og Edward H. Sørensen.

G. U. F.-stævnet i Aarhus 27., 28. og 29. juni 1952.

Ungdomsstævnet i Aarhus indledtes torsdag aften d. 26. juni med en basketball-kamp mellem G.U.F.s hold fra København og et hold spillere fra Aarhus Haandbold Klub. Kampen blev vundet af G.U.F.s hold og blev overværet af mange missionærer og søskende, som morede sig over den underholdende kamp.

Fredag morgen den 27. juni startede udflugten til Himmelbjerget. Ialt 174 missionærer og søskende deltog i turen, der foregik med

bus fra Aarhus til Silkeborg, og derfra med båd gennem de smukke Silkeborgsøer til Himmelbjerget, som blev besteget til fods. Efter et par timers ophold, hvorunder den medbragte mad blev fortæret, begav vi os atter ned ad bjerget og pr. båd og bus tilbage til Aarhus, hvortil vi ankom kl. 16,30. Det var en vidunderlig tur, som alle de deltagende nod i fuldeste mål.

Opvisning af Horsens—Vejle.

Om aftenen afholdtes Guld- og Grønt bal i Haandværkerforeningens festsal, hvor de 280 festklædte deltagere samledes kl. 20. Et missionærorkester leverede musikken og vakte stor begejstring blandt de unge såvel som blandt de ældre deltagere, som med liv og lyst deltog i dansen. I aftenens løb var der opvisning af søskende fra Vejle-Horsens og Aalborg. Unge piger fra Aalborg gav to numre, først en amerikansk folkedans og derefter en dansk folkedans. De var klædt i gyldne og grønne dragter, ungdomsforeningens farver, og så vældigt godt ud. Pigerne fra Horsens-Vejle dansede en gammel dansk folkedans og var klædt i smukke, gamle folkedragter. Alle numrene blev fremragende udført og fremkaldte da også stort og velfortjent bifald. Ballet sluttede kl. 23,30 og alle deltagerne var enige om, at det havde været en dejlig aften og en stor sukces.

Opvisning af Aalborg.

Lørdag formiddag og eftermiddag var helliget instruktionsmøder. Første del af møderne omhandlede G. U. F.s åbningsprogrammer. Aarhus gren præsenterede et program „Turistbesøg på Tempelpladsen", som blev glimrende udført, og gav de andre G. U. F. bestyrelser en ny og god idé om, hvorledes et godt åbningsprogram kan udføres. Derefter var der diskussion om åbningsprogrammer. Så fulgte demonstration af et helaftensprogram, udmærket fremført af medlemmer fra København over emnet „Dersom du holder mine bud og holder ud indtil enden, skal du have et evigt liv." (Lære og Pagter 14:7). Diskussion over helaftensprogrammer fulgte. Eftermiddagen var optaget af klassemøder for alle medlemmer og funktionærer indenfor G. U. F. — Formiddagens møder blev overværet af 191 og eftermiddagens af 180.

Esbjerg: Hørespil.

Stævnet forisattes lørdag aften med en strålende festaften, hvor de unge fik lejlighed til at vise deres evner og talenter i skuespil, sang og musik. Der blev opført ikke mindre end tre forskellige skuespil, først det morsomme og vittige lystspil „Hvad huset formår", udført af medlemmer fra Randers gren*), dernæst det poetiske hørespil „Forår", udført af medlemmer fra Esbjerg gren, og tilsidst det alvorlige og tankevækkende skuespil „Rosentræspianoet", udført af medlemmer fra Odense gren. Alle tre skuespil blev udført med fremragende dygtighed af alle de medvirkende og vakte stor begejstring og fremkaldte stormende og berettiget bifald fra den tætfyldte sal. Ind imellem skuespillene hørte vi missionær-koret med nogle af deres smukke og dygtigt udførte sange, endvidere et musiknummer på guitar og mundharpe ved missionærerne Reed Shepherd, Dennis Carlsen og Grant Gudmundsen, en piano-duet ved missionærerne Harold A. Larsen og Rex C. Erickson, og endelig en vittig pantomime ved missionærerne Howard Pedersen og LaMoine D. Anhder med ledsagende musik ved missionær Reed Shepherd. Skønt aftenen trak meget længe ud, vi sluttede først kl. 23, blev tilhørerne ikke trætte, men lyttede med usvækket interesse til alle de dygigt udførte præstationer, og programmet blev gennemført med rosværdig præcision og hurtighed. Tilstede 350.

Odense: Skuespil.

Søndag morgen indledtes konferencen med en hyldest til dagens sølvbrudepar, missionspræsident Edward H. Sørensen og søster Minnie B. Sørensen. Efter at forsamlingen havde sunget „Det er så yndigt at følges ad", overrakte broder Edvard Christoffersen på Odense grens vegne en smuk vase med et relief af den nye kirkebygning i Odense. Derefter overrakte 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Ejnar Nielsen, missionens gave: et sølvfad med sølvbrudeparrets hjem gennem de sidste tre år, „Villaen" ved siden af kirkebygningen i København, indgraveret.

**) Desværre har vi intet billede fra Randers grens skuespil.*

Efter dette lille intermezzo gik man over til dagens officielle program, der indledtes med en sang af Odense damekor, og derefter præsenteredes G. U. F.s valgsprog, der for det kommende år er det samme som sidste år, af Ivan Jensen, Silkeborg, Ruth Jespersen, Kolding og Inger Sørensen, Aalborg. Derefter fremførtes „Syv nøgler til

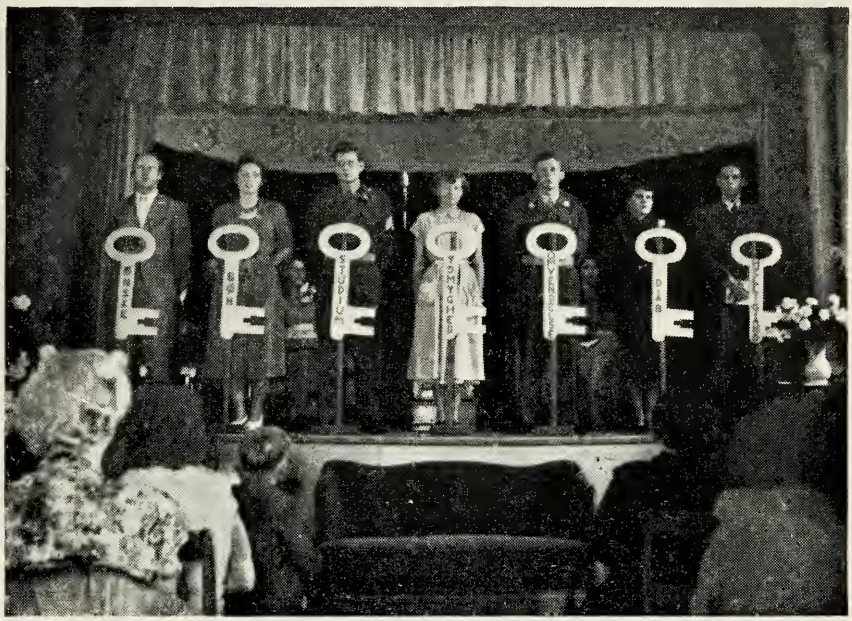

Syv nøgler til et brændende vidnesbyrd.

et brændende vidnesbyrd": Ønskets nøgle ved Werner Rønne, Randers, Bønnens nøgle ved Anna Kristensen, Hjørring, Studiets nøgle ved Bent Jensen, København, Ydmygelsens nøgle ved Katrina Sørensen, Vejle, Omvendelsens nøgle ved Jens Damgaard Sørensen, Randers, Dåbens nøgle ved Tøve Knudsen, Odense, og Helligåndens nøgle ved Ejnar Due Jensen, Hørsens. Hver enkelt bar en stor nøgle og talte i personlige ord om, hvorledes man erhverver disse nøgler. Det var meget betagende.

Efter en sang „Mit vidnesbyrd" ved Hørsens damekor fik de unge lejlighed til at bære deres vidnesbyrd, og mange benyttede sig heraf. Det var et vidunderligt møde, hvor vi alle følte, at Guds ånd var tilstede i rigt mål. Tilstede 340.

Konferencens sidste møde var søndag aften. Efter den indledende sang og bøn sang København dameterzet „Bøn", og derefter overrakte missionspræsident Edward H. Sørensen Guld-Gleaner-nålen til søster Anna Kovaltsenko, Herning, som har fuldført alle de krav,

der fordres, og er den første Guld-Gleanerpige i den danske mission. Efter en sang ved Horsens damekor talte G. U. F.s præsident, Myles C. Jones, og efter endnu en sang, „Brobyggeren", ved Aarhus dameterzet, talte til slut missionspræsident Edward H. Sorensen og opfordrede i indtrængende ord de unge til at holde budene og fremhævede især vigtigheden af at overholde kyskhedens lov. Til allersidst oplyste præsident Sorensen os om, at der er kaldet en ny missionspræsident, Junius M. Sørensen, til den danske mission, og at han selv og hans familie snart vil forlade os.

Stævnet sluttede med „Guds ånd som en ild", og vi kan med sandhed sige, at Guds ånd havde hvilet over dette stævne, som blev en stor sukces i alle måder. Tilstede ved det afsluttende møde 371.

Alle konferencens møder var under præsidium af missionspræsident Edward H. Sorensen og under ledelse af G. U. F.s hovedbestyrelse: Myles C. Jones, John Boyd Nielsen, Marva Sørensen og Francille Hansen. *M. K.*

Efterårskonferencerne 1952 afholdes:

Aalborg	27., 28. og 29. september.
Esbjerg	4., 5. og 6. oktober.
København	11., 12. og 13. oktober.
Aarhus	18., 19. og 20. oktober.
Odense	25., 26. og 27. oktober.

Missionspræsidentskabet.

Kredslærernes budskab

Trettende trosartikel (fortsat).

Vi tror, at vi bør være ..... kyske .....

Der er et spørgsmål, som stilles alle, før de kan få adgang til et Herrens tempel, og det lyder: Er du moralsk ren? —

Moralsk renhed er et bestemt krav fra Kirken til hver af dens medlemmer og udelukkelse er deres lod, som gentagne gange overtræder det 6. bud. — Denne regel og dette bud gælder såvel for mand som for kvinde, Kirken gør ikke nogen forskel mellem kønnene i denne henseende.

Dette bud blev givet tidligt i menneskehedens historie — blandt de 10 bud — og er blevet gentaget gang på gang. — Læs f. eks. Alma 39:5 og Lære og Pagter 42:24, 42:80—83, 63:16—17.

Legemet er åndens tempel, og Guds ånd vil ikke bo i et urent tempel. — Ved overtrædelse af det 6. bud mister et menneske derfor ånden og dens vejledning og falder, — ja, netop falder — så dybt, så det vanskeligt kan rejse sig igen, falder fra den snævre sti, som fører til livet, og derved går glip af sin ophøjelse.

Netop fordi et menneske har så meget at miste ved at tabe sin renhed, er dette bud så vigtigt og så strengt, og derfor bliver også de, som stadig søger templerne, en gang hvert år påny stillet over for spørgsmålet: Er du moralsk ren?

Intet bringer så megen sorg som moralsk urenhed, og ikke på nogen anden måde kan medlemmer skade Kirken mere end ved et urent liv. — Lad derfor hver prøve at stille spørgsmålet til sig selv, og er der noget at rette, så gør det nu. *Ejnar Nielsen.*

„Nyt fra hjælpeorganisationerne"

Kvindelig hjælpeforening.

Vi har nu sluttet sidste års studiekursus og har modtaget det nye studiekursus for næste år, og vi synes, det er ualmindeligt godt og vil være af interesse for os alle. Bogen vil snart være færdig.

Vi vil gerne opmuntre Dem alle til i sommermånederne at lave så meget håndarbejde som muligt til bazarerne, således at vi til efterårskonferencerne og vore bazarer kan være forberedt i god tid og have nogle fremragende arbejder.

Vi vil ligeledes gerne opmuntre Dem til at arbejde på begravelsestøjet, som skal findes i hver gren sammen med det almindelige velfærdsarbejde.

Vi håber inderligt, at alle søstrene og vore venner vil hjælpe Kvindelig hjælpeforenings bestyrelser med at fremme vort arbejde som søstre i Kirken. Meget er allerede blevet fuldført i året, der er gået, og det er en glæde at se fremgang, som de Kvindelige hjælpeforeninger har haft, og alt det arbejde, som de, der har deltaget, har udført.

Vi vil gerne komplimentere Dem alle, og takker Dem atter for Deres loyale støtte, og beder vor Fader i himmelen velsigne Dem alle.

Kvindelig hjælpeforenings hovedbestyrelse.

Randers: Randers Kvindelige hjælpeforening afholdt lørdag den 17. maj en bazar. Et udmærket program, bestående af oplæsning, mandolinsolo, sangsolo, kvartet og det lille skuespil „Hendes mands religion" blev udført. Derefter begyndte salget og auktionen af de fint udførte broderier: duge, puder, beklædningsgenstande o. m. a. Så var der igen en munter afdeling med fortælling af historier, og særlig en deklamation „Skolelæreren" vakte stor jubel. Søstrenes lækre desserter, polser o. m. a. havde rivende afsætning, og også pilekast

og ringspil havde god søgning. Altsammen bidrog til en god fest, også økonmisk. Ialt 62 overværede festen. *S. K.*

Odense: Odense Kvindelige hjælpeforening er i god fremgang. Det er glædeligt at se, hvorledes arbejdet skrider frem, og Velfærdskomitéen kan allerede nu tage stilling til anvendelsen af de forskellige ting, der er under arbejde.

Odense Kvindelige hjælpeforening har nu to gode symaskiner, idet de netop har anskaffet en ny, hvad der var hårdt tiltrængt.

H. R.

Arbejdsmøde i Odense Kvindelige hjælpeforening.

Under G. U. F.-stævnet i Aarhus blev der søndag eftermiddag den 29. juni afholdt et møde for Kvindelig hjælpeforenings bestyrelser fra hele missionen. De fleste af vore fjorten organisationer var repræsenteret ved en eller flere søstre, og mødet overværedes endvidere af missionspræsident Edward H. Sørensen og de to rådgivere i missionspræsidentskabet, præsident Ejnar Nielsen og præsident William M. Hansen. Ialt var der 26 tilstede. Før det egentlige møde begyndte, holdtes en lille festlighed for dagens sølvbrudepar, missionspræsident Edward H. Sørensen og søster Minnie B. Sørensen. En sang, skrevet til lejligheden af Herning Kvindelige hjælpeforening, blev sunget, og de Kvindelige hjælpeforeningers gave, to sølv-

Storstedelen af Kvindelig hjælpeforenings bestyrelser i den danske mission samlet i Aarhus den 29. juni 1952.

bestik i Georg Jensen Sterlingsølv samt en Aarhus-ske, blev overrakt.

Selve mødet blev ledet af søster Minnie B. Sørensen, som gav forskellige instruktioner, og endvidere blev der af forskellige søstre talt om følgende emner: Funktionærmøder i Kvindelig hjælpeforening — Hvorledes planlægger man en god bazar? — Hvorledes afholdes en god og billig fest for de ældre? — Kredslærerindearbejdet — Arbejdsmøder. Desuden fremvistes forskellige nye og reparerede beklædningsstykker, forarbejdet af søstrene ved arbejdsmøderne.

Under mødet serveredes forfriskninger, og alle søstrene var glade for det hyggelige samvær og lejligheden til at lære hinanden at kende.

Kvindelig hjælpeforenings hovedbestyrelse.

Søndagsskolen.

En kort påmindelse: Må vi i korthed påminde Dem om, at efter at nadversangen er sunget, skulle der være et meget kort præludium, før nadververset bliver oplæst. Efter at forsamlingen har gentaget nadververset, skulle der igen spilles lidt svag musik, hvorefter nadveren bliver velsignet og omdelt til medlemmerne.

Vi har fra februar-nummeret af „Instructor" taget nogle ord fra nogle af de tolv apostle, som har båret vidnesbyrd om vigtigheden af søndagsskolen.

Hovedpunkter i evangeliets lære: I min barndom var de religiøse lektier, der gjorde mest indtryk på mig, dem jeg lærte i søndagsskolen. Nogle ganske få søndagsskolelærerinder står imidlertid endnu i dag i min erindring, fordi de har givet mig et varigt bidrag til min religiøse opdragelse. En af disse lærerinder, nu hvidhåret og i halv-

fjerdserne, besad en særlig dygtighed, syntes det, til dybt i min sjæl at indprente lektierne om Kirkens historie, dens moral og evangeliets sandhed, på en sådan måde, at i dag, næsten 40 år efter, erindrer jeg stadig hendes lektier og bliver ledet af dem.

Ældste Harold B. Lee.

Søndagsskolens indflydelse: Kirkens søndagsskoler har den vidunderlige lejlighed at opbygge tro og vidnesbyrd i ungdommen. Søndagsskolen har den største procentdel tilstedeværelse af alle Kirkens møder; og derfor har den lejlighed til at berøre flere menneskers liv. Ved at undervise om evangeliet udøver den stor indflydelse på opbygningen af kærlighed til retskaffenhedens principper.

Ældste Delbert L. Stapley.

Undervis ved at efterleve evangeliet: For at kunne udføre vor fortsatte gerning i Kirkens søndagsskoler kræves der den strengeste troskab mod evangeliets enkle, men fundamentale principper. Vi tør ikke afvige fra dem, hvis vi i vore børn skal skabe et fundamentalt kendskab til og et sandt vidnesbyrd om Jesu Kristi gengivne evangelium. *Ældste Henry D. Moyle.*

Året er nu halvt forbi. Hvor meget har vi udrettet for at fremme vor søndagsskole? Thi det er søndagsskolens mission at undervise om evangeliet på enhver mulig måde. Og for at kunne gå fremad med fortsat held må vi arbejde, studere og være et levende eksempel om de ting, som vi underviser i. Undervis Deres medlemmer, Deres venner og alle dem, der undersøger Kirken, ved at efterleve evangeliet.

Søndagsskolens hovedbestyrelse.

Primary.

Bemærk: Primary historiebogen, „Pioner-historier", er nu færdig og parat til brug i Primary eller for hvem der ellers er interesseret. Den er fuld af små pionerhistorier og med mange billeder til at male. Pris 1,50.

Aalborg: Søndag den 4. maj afholdt vi vort Primary søndagaftenprogram. Alle børnene kom den aften, rene og pæne, og gjorde deres allerbedste for at vise et fint program for deres forældre. Søster Falden fortalte en historie, som holdt interessen fangen hos børnene såvelsom hos deres forældre. Der var 101 tilstede ved dette møde, og vi var alle taknemmelige og tilfredse, for vi kan sige, at alle tilhørerne lyttede opmærksomt til alt, hvad der blev sagt.

Primary bestyrelse.

Odense: Primary afsluttede i år sæsonen med en lille fest på en stor altan. Børnene fik kakao, og de blev udmærket underholdt af ældsterne Hunt og Harmon. Vejret var strålende til udendørs lege; der blev sunget sange fra Primarys lille sangbog. Tilstede 20 børn og 9 voksne.

Venlig hilsen

Primary Odense.

Skive. Primary i Skive afholdt torsdag den 29. maj en fest som afslutning på vinterens arbejde. Festen åbnedes med sang og bøn, hvorefter børnene morede sig med forskellige lege og et par små sketches. Primarys præsidentinde, søster Karen Larsen, serverede lagkage for børnene, og desuden fik de hver en appelsin. Festen sluttede med sang og bøn, og børnene gik hjem efter en dejlig eftermiddag. Tilstede 25. *E. J.*

Slagelse Primary.

Vi er stolte af vore Primary-organisationer! Af det arbejde, de udfører, af de aktiviteter, der udvikler børnene, og af det arbejde, som lærerinderne selv udfører.

Billederne viser nogle af vore Primarybørn.

Fredericia Primary.

Horsens Primary.

Horsens. Den 4. maj havde Horsens Primary søndag aften-programmet, og børn fra seks år og opefter tog del på programmet, alle lykkelige og glade for at gøre deres del, og det var en stor glæde for alle at se, hvordan disse små børn kunne gøre det, som blev forlangt af dem.

Horsens gren har mellem 20 og 30 børn, men vi ønsker at få endnu flere, og det afhænger af os selv at få det og beholde dem, som vi har, da det gælder om, at lærerinderne, som underviser børnene, må kende hvert enkelt barn og finde ud af at gøre det bedste for at beholde dem, og få dem opmuntret til at bringe nye venner og kammerater med sig til Primary.

Primary bestyrelsen i Horsens.

Silkeborg. Den 11. juni havde Silkeborg Primary en lille fest for børnene. „Vi gik i skoven med børnene, der legede vi, og da vi kom

tilbage, var der dækket bord, og børnene fik saftevand, kage og is. Vi havde en dejlig dag. Der var 34 tilstede."

Primary bestyrelsen i Silkeborg.

Sommermånederne er de smukkeste måneder af året. Der er smukt allevegne. Skolen har sommerferie, og det er ferietid. Men tiden går hurtigt, og det vil ikke vare længe, før vi igen skal samle vore børn sammen til den første Primary. Vi har nu fået hvilet os, og det er tid til at begynde forberedelserne til det arbejde, der ligger foran os. I morgen er det måske for sent!

Vi er alle ansvarlige overfor Herren for værkets fremgang, lige så vel som de, der præsiderer over os. I virkeligheden behøver vi Kirken mere, end Kirken behøver os. Hvilket privilegium det er at hjælpe i det små ved at prædike evangeliet for Primary børnene! Lad os ikke gøre den opgave at undervise til en biting i vort liv. Det er vor pligt at gøre, hvad Herren ønsker, vi skal gøre. Kirken beder om, at Primary arbejdet udføres fra september til september. Det skal være et helårsprogram. Lad os forberede os nu, så vi til september kan få en „god start", som vil føre os igennem lige til september 1953!

Primary børnene er de juveler, som skal berige vort liv, hvis vi blot drager fordel af den lejlighed, vi har. De er de kostbareste gaver, som vor Fader i himlen har givet os. Vi har lejlighed til at lede deres skridt ind på retfærdighedens sti.

Den, som hans værk fra dag til dag
har udført for Hans store sag,
og tror, det er Guds vilje så,
den sande storhed her vil nå.

Må vor Fader i himlen hjælpe os alle til at være klar over vigtigheden af at stå sammen med vor Primary „hele året igennem" og til i fuldt mål at påskønne de lejligheder, vi har til det.

Primary hovedbestyrelse.

Ungdomsforeningen.

Hovedbestyrelsen vil gerne takke alle og enhver, der overværede G. U. F.-stævnet i Aarhus, og også bringe en særlig tak til alle, som deltog på den ene eller den anden måde.

Vi håber, at den samme ånd, som fandtes ved stævnet, vil fortsætte gennem hele det kommende år, og derved bidrage til at opbygge en endnu bedre G. U.F. her i den danske mission.

Ærbødighed i ungdomsforeningen.

Vore møder er for at dyrke Gud i en atmosfære af orden og ærbødighed. Atmosfæren på de steder, hvor vi dyrker Gud, bør til alle

tider være sådan, at vi kan føle vor himmelske Faders ånd i en sådan udstrækning, at vi ønsker at blive bedre mænd og kvinder, drenge og piger.

Vore ældre søskende burde være et eksempel for de yngre, når de kommer ind i kirkebygningen med ærbødighedens ånd. Mange af vore søskende føler, at det er et sted, hvor de skal besøge venner. Samtidig med, at vi ønsker at føle venskabets ånd dér, burde det også være ærbødighedens ånd.

Vi burde hædre vore ledere ved at være rolige og lydige mod deres krav. Vore ledere gør deres arbejde for vor himmelske Fader, og vi burde hædre dem ved at afstå fra at tale højrøstet i Kirken.

Fordi vore ungdomsmøder bliver afholdt om hverdagen, tænkes der ofte ikke tilstrækkeligt på ærbødighed. Lige meget hvor godt åbningsprogrammet er, uden orden og ærbødighed kan vi ikke nyde det. Det samme passer på enhver klasse og enhver aktivitet. Ville nogen af os overvære en koncert og sidde og tale under den? Nej, det ville vi ikke, for vi ved, at man så ville anmode os om at forlade salen.

Lad os altså vise mere respekt for, mere kærlighed til og mere påskønnelse af vore ledere og huske, at vore møder er for at dyrke Gud. Alt, hvad der forlanges i vor store Kirke, er samarbejde til at gennemføre en plan. Lad os gøre det til vort mål at være „mere ærbødige under vore møder og have mere respekt for vore ledere."

Ungdomsforeningens hovedbestyrelse.

Genealogisk forening.

Hele vort arbejde her på jorden af det, der ligger indenfor Kirken, går ud på at gøre os fuldkomne, så vi kan få del i Herrens velsignelser.

Når vi forsømmer at gøre Guds vilje, mister vi også chancen for at få af Herrens velsignelser.

Herren har sagt, at det er nødvendigt at gå gennem dåben for at komme i Guds rige, og det har vi sidste dages hellige efterkommet og har alle gået gennem dåbens port. For så vidt er alt jo godt — — —for os!

Men kommer vi i hu vor slægt, som er gået ind i døden uden at kunne gøre regning på del i de velsignelser, som vi håber på, af den simple grund, at de ikke har annammet Evangeliet og modtaget dåben? Må det ikke være håbløst for dem nu på den anden side at se, at de er ude af stand til at kunne gøre noget, fordi de ikke har mulighed for at kunne blive døbte.

Se, det er det arbejde, der er givet os at kunne udføre, og det er en af de chancer vi har til at kunne høste velsignelser. Husk på det og tag fat på det genealogiske arbejde nu!

Genealogisk forenings hovedbestyrelse.

Fra missionsmarken

Horsens: Lørdag den 10 .maj afholdtes en grensbazar. Aftenen indledtes som sædvanlig med et kort forprogram bestående af musik, sang og oplæsning, hvorefter man begyndte på selve bazaren. Aftenen forløb fint, og der var ca. 125 tilstede. *J. W. A.*

2. juni (2. pinsedag) afholdtes en udflugt til Munkebjerg, hvor vi mødtes sammen med missionærer, søskende og venner fra Vejle, Fredericia og Kolding.

Vi startede fra Horsens kl. 8,30 medbringende madpakker og godt humør og havde en god tid sammen med de andre dernede. Hjemkomst ca. kl. 20,30. Vi håber, at vi snart kan komme sammen igen og lære de andre grene bedre at kende. *J. W. A.*

Odense: Odense grens spejdertrop havde deres første lejrtur i Møllehøj ved Sdr. Nærå. Turen startede lørdag eftermiddag den 7. juni og var en sukces lige fra starten. Der var hyggeligt lejrbål om aftenen og spændende woodcraft søndag morgen. En dejlig søndagsskole blev afholdt, og drengene havde derefter nogle pragtfulde timer i den frie natur; alt i alt en god begyndelse for Odense trop.

H. R.

Aalborg: Lørdag den 28. maj afholdt G. U. F. i Aalborg Guld- og Grønt bal i Kirkens lille sal. Det var en særdeles vellykket fest med forskellig underholdning; blandt andet var der kvartet og solo af missionærerne. Aftenens spændende begivenhed var præsentationen af årets Guld- og Grønt dronning, det var søster Edith Sørensen, og hendes hofdamer var søster Birthe Wagner og søster Gerda Andersen. Derefter var der salg af forfriskninger, og der dansedes til et 3-mands orkester. Kl. 23,45 sluttede ballet. Der var 70 tilstede, deraf en del besøgende. Og for disse besøgende måtte det være et smukt vidnesbyrd om Kirken at se, at en fest med dans

kunne forløbe så smukt, uden de ting som kunne gøre en sådan fest til en dårlig oplevelse for de unge. Må de unge blive ved med at have en høj moralsk standard, så vil Kirken gå fremad.

E. N.

Den 2. juni (2. pinsedag) havde Aalborg søndagsskole udflugt. Vi samledes ved Kirken til andagt og tog afsted med tog og på cykle til Skytteplantagen ved Vodskov, hvor vi havde nogle dejlige timer med forskellige lege, boldspil, løb og ture gennem skoven, hvorefter vi tømte de medbragte madkurve. Vi var 80 deltagere på denne i alle måder vellykkede tur.

M. M.

DÅB

ESBJERG:

22. maj:

Astrid Rolshov Pedersen Petersen, døbt af ældste Vernon A. Hansen, håndspålæggelse af samme.

Lea Seegert, døbt af ældste Rex C. Erickson, håndspålæggelse af ældste Keith S. Hone.

Kent Mortensen, døbt af ældste Bertel Olsen, håndspålæggelse af ældste Allen R. Mickelsen.

Leo Andreas Mortensen, døbt af ældste Marcus Gregersen, håndspålæggelse af ældste Allen R. Mickelsen.

Anna Margrethe Olsen Mortensen, døbt af ældste Harold A. Larsen, håndspålæggelse af ældste Allen R. Mickelsen.

Yrsa Minna Ferniss Hansen Jensen, døbt af ældste Gerald C. Webb, håndspålæggelse af ældste Willis O. Gurr.

Jonna Kirstine Ferniss Jensen, døbt af ældste Willis O. Gurr, håndspålæggelse af ældste Gerald C. Webb.

KØBENHAVN:

15. juni:

Flemming Andersson, døbt af ældste John Boyd Nielsen, håndspålæggelse af ældste Myles C. Jones.

Tom Nørup Nielsen, døbt af ældste Myles C. Jones, håndspålæggelse af ældste John Boyd Nielsen.

Velsignelser:

Aalborg: 23. juni: Otto Træden og Erna Jørgensen Trædens datter, Ane Marie Træden, velsignet af ældste Jarvis Andersen.

København: 4. maj: Bent Hall Mouritzen og Karen Margrethe Petersen Mouritzens datter, Susan Hall Mouritzen, velsignet af ældste Myles C. Jones.

Emigrationer:

København: Vilhelm Alfred Otto Bentzen og Helene Marie Simonsen Bentzen er emigreret til Vancouver, Canada.

Odense: Den 26. maj emigrerede Karl Alfred Møller Carlsen, Karoline Johanne Carlsen og Tove Johanne Kirstine Møller Carlsen til Salt Lake City, Utah.

Esbjerg: Den 11. juni emigrerede Aage Voss Nagel til Calgary, Alberta, Canada.

Udelukkelser:

Esbjerg: 5. maj: Sonja Magdalene Mathiasen Christiansen.

København: 18. juni: Kirstein Viggo Kirsted.

Missionærankomster:

Den 13. juni ankom Victor Christian Fonnesbech fra Logan, Utah, og er beskikket til at arbejde i Esbjerg.

En ny kvindelig missionær, Deborah Flinders, født på Rigshospitalet den 2. juli 1952 kl. 5.45, er ankommet til den danske mission og skal arbejde sammen med sine forældre, ældste Kay L. Flinders og søster Juanita M. Flinders, i København.

Missionærforflyttelser:

30. juni: Kay R. Peterson fra Nyborg til Odense.
Arden A. Vance fra Nyborg til Odense.
Delmer E. Hunt fra Odense til Kolding.
Val Gene Day fra Horsens til Helsingør.
Willis O. Gurr fra Kolding til København.
Douglas R. Harmon fra Odense til København.
Richard P. Ivie fra Helsingør til København.
Paul William Poppe fra Randers til Vejle.
Rolynn D. Hansen fra Esbjerg til Randers.
Gaylen S. Rigby fra Aarhus til Horsens.
Harold Petersen fra Løgstør til Aarhus.
Thomas J. Patten fra Skive til Løgstør.
Don Lee Decker fra Hjørring til Skive.
Keith A. Pedersen fra Vejle til Hjørring.

Nyborg.

Ældsterne Kay R. Petersen og Arden A. Vance er forflyttet til Odense, men Kirken holder stadig forbindelse med Nyborg hver søndag.